

[Alfred Jensen.]

sen — hvis vi subsidiært stemmer for det af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) stillede ændringsforslag. Jeg opfordrer ærede medlemmer, der måtte have den opfattelse, at det skal være enten skidt eller kanel, til at overveje spørgsmålet i de få minutter, der endnu kan være til overvejelse, og så subsidiært stemme for ændringsforslag nr. 2.

Efter at der er givet den gruppe, jeg repræsenterer, og retsforbundet tilsagn om at kunne deltage i de forhandlinger, der skal føres i udvalget om finansudvalgets arbejdsformer, har vi ikke noget ønske om at vende os imod en gennemførelse af den permanente forretningsorden nu. Jeg anbefaler det forslag, der er stillet, og kan sige, at vi, efter at jeg har gjort vore synspunkter gældende, ikke vil vende os imod, at det foreliggende forslag gennemføres, men vi havde helst set, at man havde taget mere hensyn til de synspunkter, jeg — og jeg kan også godt sige det ærede medlem hr. Oluf Pedersen — har gjort gældende under udvalgsforhandlingerne.

Nina Andersen: Jeg står ikke i dag på denne talerstol som repræsentant for mit parti, men som repræsentant for de kvindelige medlemmer af det høje ting uden hensyn til partifarve, dog med en enkelt undtagelse, for at gøre nogle bemærkninger til § 26. Jeg skal dog ikke blande mig i spørgsmålet om „det ærede medlem“ eller ikke, idet mine ærede kolleger, som jeg repræsenterer i dette spørgsmål, har forskellige synspunkter. Derimod er vi enige om, at det ville være rimeligt, om man ændrede det forslag, der ligger på vort bord, således, at benævnelsen „frøken“ falder bort og man alene her i tinget anvender benævnelsen „hr.“ eller „fru“. Dette spørgsmål kan synes lille, og for de nuværende kvindelige folketingsmedlemmer personligt er det uden betydning, men når vi rejser det, er det, fordi der er mange udover landet, som ønsker betegnelsen „fru“ fastslået som rimelig for alle voksne kvinder. For mænd findes der ingen betegnelse, som angiver deres civilstand, de dækkes alle af det anonyme „hr.“, men kvinder er altså delt i to grupper, frøkener og fruer. Der er dog efterhånden en tendens til at gå bort fra betegnelsen

„frøken“; der er flere større institutioner, der har gjort det, og indenrigsministeriet har indtaget det standpunkt, at ugifte kvinder har ret til at kalde sig frue ved tilmeldelse til folkeregistret. Nu er det ikke hver eller hveranden dag, man ændrer forretningsordenen for dette høje ting, og den forretningsorden, vi nu vedtager, skulle derfor gerne være en forretningsorden, der peger fremover, og som ligesom har noget af det, der er i tiden, i sig, og da det i forholdet til tinget er irrelevant, hvilken civilstand de kvindelige medlemmer har, og da man endvidere kan sige, at det er almindeligt, at de, der vælges til dette ting, er voksne kvinder — valgretsalderen og valgbarhedsalderen er jo 23 år, så vi kan ikke få et kvindeligt medlem, der er under 23 år — da alle disse ting foreligger, så skal jeg på mine kollegers vegne forespørge, om det udvalg, som behandler forslaget til forretningsorden, er villigt til til anden behandling at stille et ændringsforslag, som tilsigter at fastslå, at medlemmerne betegnes hr. eller fru. Jeg skal dog for en ordens skyld tilføje, at skulle udvalget ikke være sindet at stille et sådant ændringsforslag, er vi selv parat til at gøre det.

Vagn Bro: Jeg skal kun gøre en ganske enkelt bemærkning om en af de relativt få nyskabelser, vi har fået i dette forslag til forretningsorden. Det er bestemmelsen i § 8, stk. 4, hvor der bestemmes, at til såvel de stående som særlige udvalg kan der knyttes en sekretær, som ikke er medlem af folketinget. Det har vi jo ikke haft før, og det vil jeg gå ud fra skyldes, at man strengt har fastholdt den doktrin, som vi har bygget vor forfatning på, den Montesquieu'ske doktrin om de tre statsmagters adskillelse, og det tror jeg vi alle kan sige vi i det store og hele har været tilfredse med her i landet — altså den lovgivende magt som den centrale, dernæst den udøvende og den dømmende magt. Nu har jeg for mit vedkommende ikke noget imod, at man indfører denne bestemmelse om sekretærer, men jeg havde håbet, at denne sekretær i alle tilfælde var blevet en sekretær her fra folketinget.

Det er muligt, at man kan anføre, at vi ikke i alle spørgsmål har tilstrækkelige eks-